

10 czerwca 2021 r.

**Komunikat KNF dot. sankcji i stosowania przepisów ustawy z 1 marca 2018 r.
o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, w przypadku
współpracy z podmiotami branży walut wirtualnych**

Nakładane, w związku z toczącym się konfliktem zbrojnym w Ukrainie, sankcje gospodarcze na podmioty i obywateli Federacji Rosyjskiej oraz Republiki Białorusi, w znaczący sposób wpłynęły na funkcjonowanie sektora finansowego tych państw oraz możliwość dokonywania rozliczeń transakcji przez wywodzące się z obu krajów przedsiębiorstwa oraz osoby fizyczne.

W zaistniałej sytuacji na znaczeniu zyskują alternatywne instrumenty transferu środków pieniężnych i wartości majątkowych, takie jak np. waluty wirtualne, w tym głównie kryptowaluty. Są one przedmiotem usług oferowanych przez podmioty określone w art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy dnia 1 marca 2018 r. *o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu* (dalej: ustawa), zwane dalej podmiotami branży walut wirtualnych. Ze względu na swoje atrybuty związane przede wszystkim z technologią, która umożliwia zachowanie anonimowości lub przynajmniej istotne utrudnienie identyfikacji stron transakcji i ostatecznych beneficjentów rzeczywistych, instrumenty te z dużym prawdopodobieństwem odgrywać mogą istotną rolę w procesie unikania sankcji nałożonych na Federację Rosyjską, Republikę Białorusi i ich obywateli.

Mając na uwadze związane z tym nowe ryzyka w obszarze obrotu finansowego i chcąc zagwarantować jak najwyższy poziom bezpieczeństwa usług finansowych oraz zapewnić skuteczność stosowania sankcji gospodarczych, Komisja Nadzoru Finansowego (dalej: KNF) oczekuje od podmiotów nadzorowanych zachowania najwyższej staranności oraz ostrożności przy podejmowaniu i kontynuowaniu współpracy z podmiotami branży walut wirtualnych lub dostawcami usług płatniczych czy innych usług finansowych dla takich podmiotów, zwłaszcza w związku z wypełnianiem obowiązków wynikających z przepisów ustawy. Kluczowe jest właściwe stosowanie przez obowiązane podmioty nadzorowane wzmożonych środków bezpieczeństwa finansowego, z uwzględnieniem przynajmniej czynników określonych w art. 43 ust. 2 ustawy. Szczególną uwagę należy zwrócić na prawidłowe stosowanie środków bezpieczeństwa finansowego, w tym gruntowne monitorowanie stosunków gospodarczych z klientami oraz wzmożoną czujność w zakresie bieżącej analizy transakcji przez nich realizowanych, również na rzecz innych dostawców usług finansowych (w tym także nadzorowanych) i ich klientów.

Z uwagi na specyfikę działalności podmiotów z branży walut wirtualnych, skomplikowany technologicznie charakter oferowanych produktów i świadczonych przez nie usług oraz trudności z jednoznacznym ustaleniem powiązań osobowych, kapitałowych lub biznesowych tych podmiotów, KNF oczekuje, aby w przypadku braku możliwości wykluczenia istnienia powiązań tych podmiotów z Federacją Rosyjską lub Republiką Białorusi albo też z transakcjami realizowanymi w imieniu lub na rzecz osób powiązanych z tymi państwami, obowiązane podmioty nadzorowane decydowały o zakończeniu lub niepodejmowaniu współpracy, zgodnie z art. 41 ust. 1 i 2 ustawy.